

2 verhalen
in 1 boek

Choco het mini paardje

& Choco het mini paardje gaat naar de winkel

Nicolle Christiaanse

Illustraties
Ann De Bode

Choco het mini paardje

Alleen op stal

Al de hele dag is Choco alleen.
De deur is op slot en het raam zit te hoog.
Meer dan de blauwe lucht kan ze niet zien.
Choco wil eten en drinken.
Maar het liefste wil ze naar buiten.
Eindelijk hoort ze een geluid.
Haar oren gaan naar voren.
Er komt iemand naar de schuur toe.
Is dat...
Is dat...
Ja, het is Roos!

De staldeur gaat open.

‘Ha, lieve Choco,’ roept Roos.

‘Hier ben ik weer.’

Choco glipt langs Roos de stal uit.

Ze draaft een rondje door de schuur.

Bij het hooi stopt ze.

‘Arme Choco,’ zegt Roos.

‘Heb je honger?’

Ze kijkt de stal rond.

‘Oh, wat is het hier vies!’

Had je baas weer geen tijd voor je?’

Choco briest.

De baas zorgt slecht voor haar.

Het is maar goed dat Roos vaak komt.

Choco is dol op haar.

Na een dikke knuffel pakt Roos brokken.
Die lust Choco heel graag!
Roos mest de stal uit.
Ze legt stro op de grond.
En hooi onder de voerbak.
Tot slot vult Roos de emmer met water.

‘Wat wil je nu doen?’ vraagt Roos.
Met haar neus tilt Choco de arm van Roos op.
Roos legt haar hand op de rug van Choco.
‘Moet ik je borstelen?’ vraagt Roos.
Choco briest.
Het is fijn dat Roos haar zo goed begrijpt.
Van borstelen wordt Choco vrolijk.
Ze wil er graag netjes uitzien.

‘Wat ben je mooi,’ zegt Roos trots.

‘Ik maak foto’s.

Die zet ik op internet.’

Elke dag kijkt Roos op een forum.

De leden zijn allemaal paardengek.

Je kunt een plaatje van je droompaard
plaatsen.

Roos zet de foto’s van Choco er ook op.

Dan brengt ze Choco terug naar de stal.

‘Sorry, maar ik moet naar huis.’

Roos steekt haar vuist naar voren.

‘Geef me een boks.’

Choco duwt haar hoef tegen de vuist.

‘Tot morgen!’ zegt Roos.

Choco luistert tot ze Roos niet meer hoort.

Nu is de stal weer stil en saai.

Het duurt lang voor Roos weer komt.

Veel te lang!

Nog een paardengek

Aan de andere kant van de stad woont Kris.
Ze is op weg naar de stal achter haar huis.
Die staat al jaren leeg.
Kris is paardengek, net als Roos.
Ze droomt van een eigen paard.
Met haar ogen dicht ziet ze hem al staan.
Hij is groot en zwart.
Zijn manen en staart zijn dik en vol.
Zijn hoofd hangt over de deur.
De grote oren staan naar voren.
Kris doet haar ogen weer open.
Morgen is ze jarig.
Ze vraagt maar één ding:
een echt paard!

Vorig jaar vroeg Kris ook een paard.
Toen kreeg ze een fiets.
Een stalen ros, zei papa lachend.
Hij vond Kris te jong voor een echt paard.
Mama was het met papa eens.
Kris niet!
Morgen wordt ze acht jaar.
Dan is ze echt wel oud genoeg.
Dat weet Kris zeker.
Daarom staat er maar één ding op haar lijst:
een eigen paard.
Ze hoeft niks anders.
Kris kijkt rond.
De stal is klaar.
Morgen gaat het gebeuren!

